

Republika Hrvatska
Općinski sud u Đakovu
Đakovo, Trg dr. F. Tuđmana 2

Posl. br. P-442/2025-13

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Đakovu, sudac Željko Samardžić, u pravnoj stvari tužiteljice Zorice Matijaković, OIB: 06215852888, Majar 64, zastupana po punomoćniku Tomislavu Bogdanu, odvjetniku u Osijeku, protiv tuženika Republika Hrvatska, OIB: 52634238587, Ministarstvo poljoprivrede, šumarstva i ribarstva, zastupana po zakonskom zastupniku Općinsko državno odvjetništvo u Osijeku, Stalna služba u Đakovu, radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 19. lipnja 2026. u prisutnosti tužiteljice, punomoćnika tužiteljice i zamjenice Općinskog državnog odvjetnika u Osijeku, Ane Bilandžić, 23. lipnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužiteljice Zorice Matijaković koji glasi:

"Proglašava se nedopuštenom ovrha određena rješenjem o ovrsi Općinskog suda u Đakovu, posl. br. Ovr-191/2025-6 od 18. ožujka 2025. godine i to u cijelosti."

II. Nalaže se tužiteljici Zorici Matijaković, tuženiku Republika Hrvatska, Ministarstvo poljoprivrede, šumarstva i ribarstva, isplatiti na ime troškova parničnog postupka iznos od 600,00 EUR (šesto eura), sve to u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica je 16. prosinca 2025. protiv tuženika podnijela tužbu u kojoj navodi da je kao ovršenik zaprimila zaključak suda pod posl. br. Ovr-191/2025-12 od 26. studenog 2025. kojim ju je sud uputio da pokrene parnicu radi proglašenja ovrhe određene rješenjem Ovr-191/2025-6 od 18. ožujka 2025. nedopuštenom i to iz žalbenog razloga iz čl. 50. st. 1. t. 11. Ovršnog zakona. Ističe kako je nastupila zastara tražbine ovrhovoditelja jer je ovršna isprava postala pravomoćna i ovršna prije više od 10 godina. Također, navodi i da se u konkretnom slučaju radi o anuitetima kojima se u jednakim povremenim iznosima otplaćuje glavnica i kamate pa da se radi o povremenim tražbinama koje zastarijevaju za 3 godine. Ističe i da se zastarjela tražbina

kamata i drugih povremenim davanja ne može namiriti niti iz opterećene stvari. Slijedom navedenog, predlaže sudu donijeti presudu kojom će predmetnu ovrhu proglasiti nedopuštenom u cijelosti.

2. Tuženik je 8. siječnja 2026. podnio odgovor na tužbu u kojemu je naveo da osporava tužbeni zahtjev u cijelosti. Navodi da tražbina tuženika potječe od solemniziranog ugovora o prodaji poljoprivrednog zemljišta u vlasništvu države broj 49/09, te je isto dugovanje osigurano založnim pravom na nekretninama ovršenika koje su predmet ovršnog postupka. Također, tuženik tijekom postupka navodi i da je ovršna isprava postala ovršna s danom 31. siječnja 2025. te da od tada teče zastarni rok. Predlaže sudu u cijelosti odbiti tužbeni zahtjev.

3. Sud je tijekom postupka izvršio uvid u spis te je pročitao dokumentaciju priloženu uz tužbu od 16. prosinca 2025. (str. 3-26 spisa), spis ovoga suda pod posl. br. Ovr-191/2025, te je saslušana tužiteljice Zorica Matijaković. Sud je odbio dokazni prijedlog tužiteljice radi provođenja financijsko-knjigovodstvenog vještačenja na okolnost uplaćenih iznosa i stvarnog duga budući da je činjenično stanje u predmetnom postupku utvrđeno u dovoljnoj mjeri radi donošenja konačne odluke. Naime, tužiteljica je ovlaštena predmetnu parnicu voditi isključivo iz razloga radi kojega je upućena pokrenuti istu, a to je pitanje zastare potraživanja tuženika kao ovrhovoditelja. No, bez obzira na navedeno, svakako ne bi bilo svrsishodno izvoditi ovakav dokazni prijedlog budući da u predmetnom spisu ne postoje nikakvi dokazi o uplaćenim iznosima od strane tužiteljice, a i sama tužiteljica u svome iskazu navodi da nije sigurna da ima nekakve potvrde o plaćanju iznosa koje tuženik kao ovrhovoditelj potražuje od nje, pa tako niti ne bi bilo moguće provesti financijsko-knjigovodstveno vještačenje na predloženu okolnost uplaćenih iznosa i stvarnog duga.

4. Tužbeni zahtjev tužiteljice nije osnovan.

5. Među parničnim strankama nije sporno da je tužiteljica kao ovršenik, u ovršnom postupku koji se vodi pred ovim sudom pod posl. br. Ovr-191/2025 upućena pokrenuti parnicu radi proglašenja ovrhe određene rješenjem Ovr-191/2025-6 od 18. ožujka 2025. nedopuštenom i to radi žalbenog razloga iz čl. 50. st. 1. t. 11. Ovršnog zakona (NN, 112/2012, 25/2013, 93/2014, 55/2016, 73/2017, 131/2020, 114/2022, 6/2024, dalje OZ), odnosno zastare tražbine ovrhovoditelja, a koju parnicu je tužiteljica pravovremeno i pokrenula. Također, među istima nije sporno da je predmetna ovrha određena na temelju ovršne isprave i to Ugovora o prodaji poljoprivrednog zemljišta u vlasništvu države broj 49/2009, potvrđenog od strane javnog bilježnika Nikole Brača iz Đakova 18. siječnja 2011. pod brojem OV-504/2011. Nadalje, nije sporno niti da je na takvoj ispravi istaknuta potvrda ovršnosti od strane javnog bilježnika Marije Mutavdžić iz Đakova kojom je potvrđeno da je predmetna isprava postala ovršna na dan 31. siječanj 2025., a da se ovršnost ne potvrđuje samo u dijelu koji se odnosi na 30. obrok uplate kupoprodajne cijene.

6. Među parničnim strankama je sporno je li nastupila zastara potraživanja tražbine tuženika o kojoj je odlučeno ovršnom ispravom.

7. Uvidom u Ugovor o prodaji poljoprivrednog zemljišta u vlasništvu države 49/2009 od 18. siječnja 2011. (str. 19-25) proizlazi da je isti sklopljen između tužiteljice kao kupca i tuženika kao prodavatelja i to u odnosu na nekretnine koje su predmet

ovršnog postupka za ugovorenu kupoprodajnu cijenu od 153.456,80 HRK. Također, istim je potvrđeno da je uplaćena jamčevina u iznosu od 33.893,76 HRK koja se uračunava u kupoprodajnu cijenu i da za isplatu ostaje 119.563,06 HRK koji iznos se kupac obvezuje platiti u roku od 15 godina u 30 obroka po jednakim polugodišnjim anuitetima s rokovima dospijeca 1. lipanj i 1. studeni tekuće godine u iznosu od 3.985,43 HRK. Nadalje, iz istog ugovora proizlazi i da kupac u svrhu osiguranja tražbine u iznosu od 119.563,06 HRK dozvoljava prodavatelju zasnivanje založnog prava na nekretninama koje su predmet prodaje i ovlašćuje ga da može neposredno provesti prisilno izvršenje i plaćanje na navedenim nekretninama nakon dospelosti pojedinog obroka ili tražbine u cijelosti. Također, proizlazi i da je ovakav ugovor potvrđen od strane javnog bilježnika Nikole Brača iz Đakova 18. siječnja 2011. pod brojem OV-504/2011.

8. Uvidom u priloženi ovršni spis ovoga suda Ovr-191/2025 proizlazi da je na ugovor naveden u t. 7. obrazloženja, a na temelju kojeg ugovora je i određena predmetna ovrha, istaknuta potvrda ovršnosti (str. 82 priloženog spisa) kojom je potvrđeno da je ugovor postao ovršan na dan 31. siječanj 2025. osim u dijelu koji se odnosi na 30. obrok uplate kupoprodajne cijene.

9. Također, uvidom u ovršni spis ovoga suda Ovr-191/2025 proizlazi da je odlukom Županijskog suda u Puli – Pola pod posl. br. GŽ Ovr-191/2025-2 od 21. svibnja 2025. odbijena kao neosnovana žalba tužiteljice kao ovršenice u istom ovršnom predmetu, osim u odnosu na žalbeni razlog iz čl. 50. st. 1. t. 11. OZ-a.

10. Preostalu materijalnu dokumentaciju sud nije posebno reproducirao budući da se ista ne odnosi na sporne i odlučne činjenice za predmetni postupak.

11. Naime, iako je sud prethodno na ročištu od 19. ožujka 2026. odbio dokazni prijedlog radi saslušanja tužiteljice i zaključio glavnu raspravu, rješenjem od 20. travnja 2026. glavna rasprava je ponovno otvorena radi otklanjanja moguće povrede čl. 6. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, te je sud odlučio omogućiti tužiteljici pristup sudu na način da dopusti njezino saslušanje. Ista je saslušana na ročištu od 19. lipnja 2026. te je navela da nema ništa posebno za napomenuti, no da ostaje kod tužbenog zahtjeva. Nije sigurna da ima nekakve potvrde o plaćanju iznosa koje tuženik kao ovrhovoditelj potražuje od nje. Predmetne nekretnine ne služe za stanovanje i nema drugih nekretnina kojima bi mogla zadovoljavati svoje osobne životne potrebe.

12. Sud prihvaća svu materijalnu dokumentaciju kao istinitu budući da stranke istu niti nisu sporile, odnosno nisu sporile činjenice navedene u istoj. Sud prihvaća i iskaz tužiteljice Zorice Matijaković koja iskazuje sukladno i dokumentaciji spisa i to ponajviše u dijelu kada navodi da nije sigurna da ima ikakve potvrde o plaćanju iznosa koje tuženik kao ovrhovoditelj potražuje od nje, a koje potvrde tužiteljica niti nije dostavljala u ovršni ili parnični spis.

13. Iz ovako reproduciranih i ocijenjenih dokaza sud je nedvojbeno utvrdio da je ovršni sud odredio ovrhu na temelju ovršnog javnobilježničkog akta, odnosno ugovora o kupoprodaji potvrđenog od strane javnog bilježnika s obročnom otplatom cijene, a u odnosu na koju tražbinu je upisano dobrovoljno založno pravo na nekretninama tužiteljice koje su predmet ovršnog postupka. Nadalje, utvrđeno je da je navedeni

ugovor postao ovršan s danom 31. siječnja 2025. osim u dijelu koji se odnosi na 30. obrok uplate kupoprodajne cijene, a za koji obrok predmetna ovrha niti nije određena. Utvrđeno je i da je odlukom Županijskog suda u Puli – Pola pod posl. br. Gž Ovr-191/2025-2 od 21. svibnja 2025. odbijena kao neosnovana žalba tužiteljice kao ovršenice u istom ovršnom predmetu, osim u odnosu na žalbeni razlog iz čl. 50. st. 1. t. 11. OZ-a zbog kojega se i vodi ova parnica.

14. Valja napomenuti da tužiteljica nije u pravu kada navodi da se u predmetnom slučaju radi o povremenoj tražbini budući da se tražbina iz ugovora o kupoprodaji s obročnom otplatom cijene smatra cjelovitom tražbinom čije je ispunjenje samo podijeljeno na više obroka.

15. Također, valja napomenuti i da tužiteljica može pokrenuti parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom onda kada je upućena u parnicu po ovršnom sudu te tu parnicu može temeljiti samo na razlozima koji su istaknuti u žalbi i u odnosu na koje je od strane ovršnog suda upućena na parnicu što znači da ona ne može isticati druge činjenice zbog kojih smatra da je ovrha nedopuštena, a koje nisu u svezi s razlozima radi kojih je upućena na parnicu (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci broj: Rev-873/2016) te prvostupanjski sud o tužbenom zahtjevu tužiteljice treba i može odlučivati samo okviru tih razloga i s tim u svezi iznesenim činjeničnim navodima. Ovo stoga što tužiteljica predlaže provesti dokaz financijskim-knjigovodstvenim vještačenjem koji dokazni prijedlog je usmjeren ka žalbenom razlogu osporavanja visine dugovanja, a zbog kojeg žalbenog razloga tužiteljica niti nije upućena pokrenuti parnični postupak. Bez obzira na navedeno, a uzimajući u obzir da tužiteljica u žabi na rješenje o ovrsi u jednom dijelu navodi da osporava visinu tražbine, svakako nije bilo moguće udovoljiti njezinom dokaznom prijedlogu radi utvrđivanja takve činjenice i to sve iz razloga kako je opisano u t. 3. obrazloženja ove presude pa je isti dokazni prijedlog odbijen.

16. Slijedom svega navedenog, uzimajući u obzir da je predmetna ovrha određena na temelju ovršnog javnobilježničkog akta za koji je odredbom čl. 233. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (35/2005, 41/2008, 125/2011, 78/2015, 29/2018, 126/2021, 114/2022, 156/2022, 145/2023, 155/2023) propisano da tražbina iz istog zastarijeva za 10 godina, te uzimajući u obzir da je isti akt (u odnosu na tražbinu za koju je predmetna ovrha određena) postao ovršan 31. siječnja 2025., to tužbeni zahtjev tužiteljice nije osnovan pa je valjalo odlučiti kao u t. I. izreke.

17. Sud je o troškovima parničnog postupka odlučio na temelju odredbe čl. 154. st. 1. Zakona o parničnom postupku (NN, 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014, 70/2019, 80/22, 114/22, 155/23, 146/2025, dalje ZPP).

18. Tuženik je zatražio naknadu troška sastava odgovora na tužbu u iznosu od 200,00 EUR, te troškove pristupa ročištima od 19. ožujka 2026. i 19. lipnja 2026., za svako ročište iznos od 200,00 EUR.

19. Sud je tuženiku u skladu s vrijednosti predmeta spora i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (dalje OT) priznao trošak sastava odgovora na tužbu u iznosu od 200,00 EUR sukladno Tbr. 8. t. 1. OT-a, kao i trošak pristupa ročištima od 19. ožujka i 19. lipnja 2026. i to za svako ročište iznos od 200,00 EUR

sukladno Tbr. 9. t. 1. OT-a. Sveukupno, tuženiku je dosuđen trošak u iznosu od 600,00 EUR pa je o troškovima odlučeno kao u t. II. izreke.

U Đakovu 23. lipnja 2026.

Sudac
Željko Samardžić

POUKA O PRAVU NA ŽALBU

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe. Žalba se podnosi putem ovog suda, nadležnom županijskom sudu. Rok za žalbu je 15 dana. Za stranku koja je uredno obaviještena o ročištu za objavu presude, rok teče od dana objave presude, a za stranku koja nije uredno obaviještena o ročištu za objavu presude, rok teče od dana primitka pisanog otpravka presude.

DNA

1. Tužiteljici po punomoćniku
2. Tuženiku po zakonskom zastupniku

Broj zapisa: **9-30889-c39d0**

Kontrolni broj: **03a58-69b8a-93282**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Đakovu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.